

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ THE EFFECTS OF USING THE MACRO MODEL
GUIDANCE ACTIVITIES PACKAGE TO PROMOTE A DESIRABLE CHARACTERISTIC
OF INQUISITIVENESS OF MATHAYOM SUKSA 4 STUDENTS
AT MUEANG KRABI SCHOOL IN KRABI PROVINCE

ชุตินา นุ้ยชิต^{1*}, จิระสุข สุขสวัสดิ์² และ นิธิพัฒน์ เมฆขจร³
Chutima Nuichit^{1*}, Jirasuk Suksawat² and Nitipat Mekkhachorn³

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 9/9 หมู่ 9 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120^{1,2,3}
Sukhothai Thammathirat Open University, 9/9, Bang Phut Sub-district, Pak Kret District, Nonthaburi Province, 11120^{1,2,3}

*Corresponding author E-mail: smileaorn@gmail.com

(Received: Apr 11, 2020; Revised: Jun 3, 2020; Accepted: Jun 5, 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร และ 2) เปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครและกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 70 คน ได้มาโดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 35 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบแมโคร เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ 2) ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ และ 3) แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ t-test แบบ Dependent และ t-test แบบ Independent

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมแนะแนว, รูปแบบแมโคร, คุณลักษณะอันพึงประสงค์, การใฝ่เรียนรู้, มัธยมศึกษา

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

² อาจารย์ ดร. สาขาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

³ รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

ABSTRACT

The objectives of this research were to compare desirable characteristics of inquisitiveness of the experimental group before and after implementing the MACRO model guidance activities package, and to compare desirable characteristics of inquisitiveness of the experimental group who learned with the MACRO model guidance activities package and those of the control group who learned with the traditional guidance activities package. The cluster sampling method was applied to select 70 Mathayom Suksa 4 students at Mueang Krabi School in Krabi province and the simple random sampling method was utilized to divided the students into the experimental and control groups of equal numbers. The research instruments consisted of the MACRO model guidance activities package to promote desirable characteristics of inquisitiveness, a traditional guidance activities package, and a scale to assess desirable characteristic of inquisitiveness, with its reliability of .91. The data were statistically analyzed for mean, standard deviation, dependent t-test and independent t-test.

The research results revealed that the posttest mean scores of the experimental group were statistically higher than their pre-test mean scores at the significance level of .05. The mean scores on the desirable characteristics of the experimental group were statistically higher than those of the control group at the significance level of .05.

KEYWORDS: Guidance Activities Package, MACRO Model, Desirable Characteristics, Inquisitiveness, Mathayom Suksa

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว นำไปสู่วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาอำนวยความสะดวกและเป็นสิ่งท้าทายความสามารถของมนุษย์เพราะเป็นยุคที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ หรือที่เรียกว่า “สังคมแห่งการเรียนรู้” เพื่อให้สังคมไทยสามารถพัฒนา ค้นคว้า ใฝ่หาความรู้จากทรัพยากรการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย (สุวิธิตา จรุงเกียรติกุล, 2561) ดังนั้นต้องพัฒนาเยาวชนของชาติให้เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รู้จักแสวงหาความรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาตนเองนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความเพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน มุ่งให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการอ่าน

รักการค้นคว้า ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญในการเรียนรู้ของบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ความใฝ่เรียนรู้เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาและเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ครอบครัว องค์กรและชุมชน มีทัศนคติที่ดีพร้อมเรียนรู้เรื่องราวที่เคยรู้ด้วยมุมมองใหม่ มีความรอบรู้เท่าทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในสังคม รู้จักวิธีแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง สนใจและมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายในสังคมกับผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ สามารถนำความรู้มาปรับใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ก่อเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม (สุวิธิตา จรุงเกียรติกุล, 2557) นอกจากนี้ความใฝ่เรียนรู้ ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษา เล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ย่อมส่งผลให้ประเทศชาติได้พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพตามค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเป็นส่วนที่เราควรให้ความสำคัญและควรปลูกฝังให้เกิดกับเยาวชนของชาติ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคนและ

พัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน (จิตติกร สังข์แก้ว และอรรถสิทธิ์ พานแก้ว, 2558)

โรงเรียนเมืองกระบี่เป็นโรงเรียนประจำอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ โดยนักเรียนจะมีพื้นฐานครอบครัวที่หลากหลายและแตกต่างกัน จากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของโรงเรียน พบว่า มีนักเรียนจำนวนมากที่มีผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ในรายวิชาต่าง ๆ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ น้อย (โรงเรียนเมืองกระบี่, 2561) จะเห็นได้ว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้เป็นคุณลักษณะที่สำคัญและควรส่งเสริมให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนทุกคน เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะสังคมแห่งภูมิปัญญา ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนจึงมุ่งให้ ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ การดำรงชีวิตอย่างสร้างสรรค์ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21

กิจกรรมแนะแนวเป็นหนึ่งในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เน้นส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเองและผู้อื่น สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมในทุกด้าน รู้รักขลิ้งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นอกจากนี้กิจกรรมแนะแนวยังสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (เกสร เกียรติสายขอ, 2556; ชลธิชา จันมณี, 2554; อุษา เหมตะศิลาปะ และคนอื่น ๆ, 2553) จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าชุดกิจกรรมแนะแนวที่ใช้รูปแบบแมโครเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีความน่าสนใจสำหรับศตวรรษที่ 21 มีการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นพัฒนาแรงจูงใจ (Motivation) ขั้นการเรียนรู้โดยตรง (Active Learning) ขั้นสรุปองค์ความรู้ (Conclusion) ขั้นรายงานและนำเสนอ (Reporting) และขั้นการเผยแพร่ความรู้ (Obtain) (ดิเรก วรรณเคียร, 2559) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมจะนำไปพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้เพราะเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใฝ่รู้และแก้ปัญหา ทำให้ผู้เรียนมีทักษะ

ในการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านการสื่อสารและนำเสนอ เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนานวัตกรรมนำไปใช้พัฒนาประเทศต่อไป สอดคล้องการศึกษาของกนกวรรณ ศรีนรจันทร์ (2560) พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแมโคร (MACRO Model) ผ่านการเรียนรู้ด้วยโครงการคุณธรรม (Moral Project-Based Learning) ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และกระบวนการทำงานของผู้เรียน ตลอดจนผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น (ดวงใจ งามศิริ, 2562)

จากความสำคัญของปัญหาดังที่กล่าวมาพบว่าการพัฒนาทักษะการใฝ่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบแมโครในประเทศไทยยังไม่เคยนำมาใช้จัดการเรียนรู้ในรายวิชาการกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการกับรูปแบบแมโคร เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ นำไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งเป็นคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนพึงมีเพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

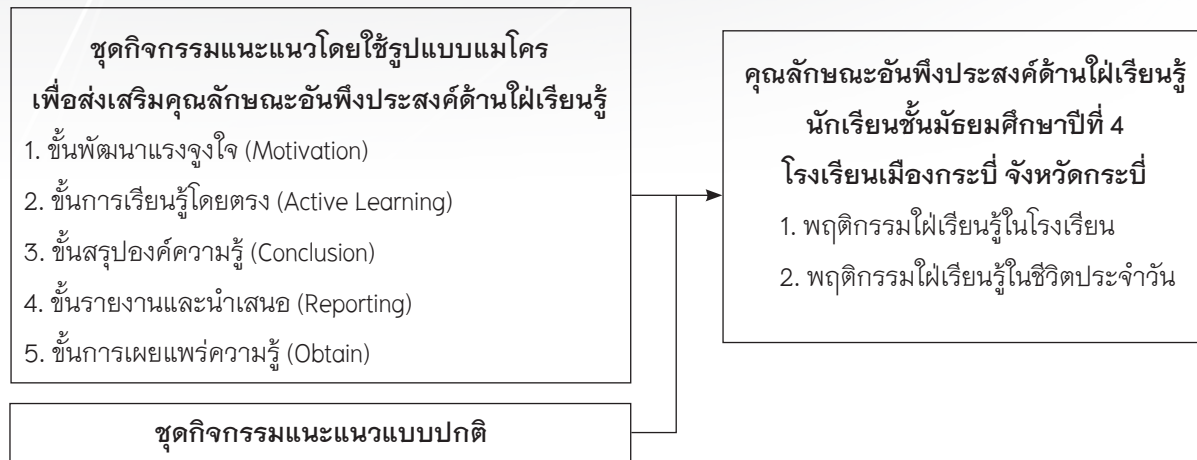
1. เปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร
2. เปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครสูงกว่าก่อนเรียนอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบ Nonequivalent Control Groups Pretest – posttest Design (เทียนฉาย กิระนันท์ และคนอื่น ๆ, 2558)

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 ห้อง รวมทั้งหมด 245 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 35 คน รวม 70 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) แล้วแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 35 คนเท่ากัน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

เครื่องมือการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ มีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

2. ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้
3. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ มีขั้นตอนการพัฒนา ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้และการจัดการเรียนรู้แบบแมโคร

1.2 พัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นพัฒนาแรงจูงใจ 2) ขั้นการเรียนรู้โดยตรง 3) ขั้นสรุปองค์ความรู้ 4) ขั้นรายงานและนำเสนอ และ 5) ขั้นการเผยแพร่ความรู้ ตามแนวคิดของดิเรก วรณเศียร (2559) จำนวน 8 กิจกรรม กิจกรรมละ 50 นาที แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา

1.3 นำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมแนะแนว 5 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาชุดกิจกรรมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ((Index of Item – Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 แล้วนำชุดกิจกรรมแนะแนวฯ ปรับปรุงตามคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญ

1.4 นำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครที่ผ่านการตรวจสอบผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้

(Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกระบี่ 35 คน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อประเมินความเหมาะสมวิธีการและระยะเวลาที่ใช้จัดกิจกรรม โดยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสอบถามนักเรียน พบว่า ควรปรับเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่จัด

1.5 นำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครมาปรับปรุงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2 แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ตารางที่ 1 ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร

กิจกรรม	ชื่อกิจกรรม	เนื้อหากิจกรรม	จำนวนเวลา
1	ปฐมนิเทศ	1. การทำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ ก่อนการเข้าร่วมชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร 2. ชี้แจงการจัดชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร	1 ชั่วโมง
2	ค้นพบตัวเอง	1. การรู้จักตนเองและพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ในโรงเรียน 2. การประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับในการพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ในการเรียนและในโรงเรียน ได้อย่างเหมาะสม	1 ชั่วโมง
3	ค้นคว้าหาตัวเอง	1. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์พัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ในโรงเรียนของตนเองกับเพื่อนในชั้นเรียน 2. การประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับในการพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ในการเรียนและในโรงเรียน ได้อย่างเหมาะสม	1 ชั่วโมง
4	ใฝ่เรียนรู้ในโรงเรียน	1. การพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ในการเรียนและในโรงเรียน รวมทั้งการนำเสนอผลงานและเผยแพร่ผลงาน 2. การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ในการเรียนและในโรงเรียน ได้อย่างเหมาะสม	1 ชั่วโมง
5	ความฝันของฉัน	1. การพัฒนาตนเองและพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ในชีวิตประจำวัน 2. การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม	1 ชั่วโมง
6	ลงมือทำตามฝัน	1. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ตนเองและพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ที่อยากเป็น 2. การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ตามที่ผู้เรียนกำหนดในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม	1 ชั่วโมง
7	ใฝ่เรียนรู้ในชีวิตประจำวัน	1. การพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการนำเสนอผลงาน และเผยแพร่ผลงาน 2. การประยุกต์ใช้ความรู้ที่เพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม	1 ชั่วโมง
8	ปัจฉิมนิเทศ	1. การสรุปความรู้ที่ได้จากเข้าร่วมชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร 2. การทำแบบวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้หลังเข้าร่วมชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร	1 ชั่วโมง

ตารางที่ 2 ตัวอย่างแผนการจัดชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร

กิจกรรมที่ 2 “การค้นพบตัวเอง” จำนวน 1 ชั่วโมง		
ขั้นตอนกิจกรรม	รายละเอียดการจัดกิจกรรม	สื่อการสอน
1. ขั้นพัฒนาแรงจูงใจ	1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และทบทวนกิจกรรมในครั้งที่ผ่านมา 2. ครูนำเข้าสู่บทเรียน เปิดสื่อหนังสือ เรื่อง “ตีพิมพ์เรียนรู้” ให้นักเรียนดู และถามว่านักเรียนเห็นพฤติกรรมในการเรียนและพฤติกรรมในโรงเรียนอะไรบ้างของตีพิมพ์ จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำตอบ	หนังสือ เรื่อง ตีพิมพ์เรียนรู้
2. ขั้นการเรียนรู้โดยตรง	1. ครูสอบถามเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้จักตัวเอง โดยถามนักเรียนว่า “รู้ไหมว่าตัวเองเป็นใคร ถนัดอะไร และชอบอะไร” ให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม 2. ครูสรุปคำตอบที่ได้และยกตัวอย่างความสำเร็จของนักเรียนตั้งแต่ความสำเร็จเล็ก ๆ จนถึงความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ 3. ครูแจกกระดาษให้นักเรียนเขียน “สิ่งที่ชอบและถนัดในโรงเรียน” มา 10 ข้อ และสิ่งที่นักเรียนอยากพัฒนาตนเองในโรงเรียน มา 10 ข้อ	กระดาษ A4
3. ขั้นสรุปองค์ความรู้	ให้นักเรียนเลือกสิ่งที่ต้องการพัฒนาตนเองในโรงเรียนมากที่สุดมา 1 ข้อ จากที่เขียนในกระดาษ ให้นักเรียนวางแผนเพื่อพัฒนาตนเองในโรงเรียน โดยสรุปแผนการพัฒนาของตนเองและความรู้ที่ได้รับจากทำกิจกรรมลงในใบกิจกรรม “ตีพิมพ์เรียนรู้ในโรงเรียน” (ครูคอยสังเกตและให้คำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่เข้าใจ)	ใบงาน กิจกรรม ตีพิมพ์เรียนรู้ ในโรงเรียน
4. ขั้นรายงานและนำเสนอ	ให้นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนองานของตนเองว่าเรื่องที่จะออกไปศึกษาค้นคว้าคืออะไรเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน	-
5. ขั้นการเผยแพร่ความรู้	1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้รับในกิจกรรมครั้งนี้ร่วมกัน และให้นักเรียนกลับไปปฏิบัติตามที่ได้วางแผนไว้ในใบกิจกรรมและติดตามผล 2. ครูให้นักเรียนนำผลงานของตนเองเผยแพร่ลงในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ ทวิตเตอร์ เป็นต้น	-

2. ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ มีขั้นตอนการพัฒนา ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้

2.2 พัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นดำเนินการ และ 3) ขั้นสรุปผล จำนวน 8 กิจกรรม กิจกรรมละ 50 นาที แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา

2.3 นำชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมแนะแนว 5 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาชุดกิจกรรมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ((Index of Item – Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 แล้วนำชุดกิจกรรมแนะแนวฯ ปรับปรุงตามคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญ

2.4 นำชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติที่ผ่านการตรวจสอบผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกระบี่ 35 คน

ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง และไม่ใช้กลุ่มเดียวกับที่ทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร เพื่อประเมินความเหมาะสมวิธีการและระยะเวลาที่ใช้จัดกิจกรรม โดยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสอบถามนักเรียน พบว่า ควรปรับเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่จัด

2.5 ปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติแล้วนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มควบคุม

3. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านใฝ่เรียนรู้ มีขั้นตอนการพัฒนา ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้

3.2 พัฒนา แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 27 ข้อ แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา

3.3 นำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมแนะแนว 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาความสอดคล้องเนื้อหาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.60 – 1.00 และปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.4 นำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกระบี่ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน

3.5 นำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.24 – 0.71 และหาความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยใช้สูตร KR-20 (Kuder and Richardson, 1937) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

3.6 นำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ที่ผ่านการหาคุณภาพไปจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 มีขั้นตอน ดังนี้

1. ให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ก่อนเรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว และบันทึกเป็นคะแนนทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

2. จัดการเรียนการสอนโดยนักเรียนกลุ่มทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร จำนวน 8 กิจกรรม ส่วนกลุ่มควบคุมใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ จำนวน 8 กิจกรรม ในช่วงกิจกรรมแนะแนวและนอกชั่วโมงกิจกรรมแนะแนวตามที่ตกลงกับนักเรียนครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง

3. ภายหลังจากเรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว ชั่วโมงสุดท้าย ให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ (ชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนการเรียน) และบันทึกเป็นคะแนนทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง ด้วยสถิติ t-test แบบ Dependent และทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสถิติ t-test แบบ Independent

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่” นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้

ช่วงการทดลอง	n	$\bar{x}$	SD	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	35.00	3.50	0.49	3.75*	.00
หลังการทดลอง	35.00	3.86	0.53		

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 3.50 (S.D = 0.52) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 3.86 (SD =0.49)

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อน

และหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน

การทดสอบก่อนเรียน	n	$\bar{x}$	SD	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	35.00	3.50	0.52	-.80	.42
กลุ่มควบคุม	35.00	3.59	0.43		

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน พบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ก่อนเรียน เท่ากับ 3.50 (S.D = 0.52) ส่วนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 3.59 (SD =0.43)

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยฯ ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังเรียน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังเรียน

การทดสอบหลังเรียน	n	$\bar{x}$	SD	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	35.00	3.86	0.49	2.24*	.02
กลุ่มควบคุม	35.00	3.63	0.38	.	

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังเรียน พบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้หลังเรียน เท่ากับ 3.86 (S.D = 0.49) กลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 3.63 (SD =0.38)

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังเรียน พบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

การอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ มีประเด็นการอภิปรายการวิจัย ดังนี้

1. การเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ มีรูปแบบที่แตกต่างจากการเรียนในชั้นเรียนแบบเดิมโดยมีการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นพัฒนาแรงจูงใจ 2) ขั้นการเรียนรู้โดยตรง 3) ขั้นสรุปองค์ความรู้ 4) ขั้นรายงานและนำเสนอ และ 5) ขั้นการเผยแพร่ความรู้ มีการใช้เกม การชมวิดิทัศน์ ในการนำเข้าสู่กิจกรรม จากนั้นในชั้นการสอนจะมีการวางแผน การอภิปราย แสดงความคิดเห็น ลงมือปฏิบัติ และสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ รวมทั้งการนำเสนอแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเผยแพร่ผลงานของตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความใฝ่เรียนรู้ที่จะพัฒนาการค้นหาคำความรู้ ความตั้งใจและพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม และมีการบันทึกความรู้ และสรุปเป็นองค์ความรู้ โดยสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำไปสู่การเผยแพร่ และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ซึ่งดิเรก วรรณเคียร (2559) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบแมโครเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้เพราะเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใฝ่รู้และแก้ปัญหา ทำให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านการสื่อสารและนำเสนอเพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนานวัตกรรมนำไปใช้พัฒนาประเทศต่อไป สอดคล้องกับพงษ์ธลักษณ์ ลิบบแก้ว (2562) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบแมโครช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความใฝ่รู้ที่จะพัฒนากระบวนการสืบค้นหาคำความรู้ มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและเชื่อมโยงความรู้เป็นผังมโนทัศน์สร้างเป็นองค์ความรู้ที่สูงขึ้นรวมทั้งนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและเผยแพร่สู่สาธารณะได้ เช่นเดียวกับกนกวรรณ ศรีนรจันทร์ (2560) ที่ศึกษาพบว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบแมโคร (MACRO Model) ผ่านการเรียนรู้ด้วยโครงการคุณธรรม (Moral Project- Based Learning) มีการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

ทำนองเดียวกับดวงใจ งามศิริ (2562) ที่ศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning โดยใช้รูปแบบแมโคร (MARCO Model) พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย และต่อยอดทางด้านความคิดที่เป็นประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. การเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ พบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครที่สร้างขึ้นทั้ง 5 ขั้นตอน ที่ประกอบด้วย 1) ขั้นพัฒนาแรงจูงใจ 2) ขั้นการเรียนรู้โดยตรง 3) ขั้นสรุปองค์ความรู้ 4) ขั้นรายงานและนำเสนอ และ 5) ขั้นการเผยแพร่ความรู้ เน้นการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ วางแผนอภิปราย รวมทั้งแสดงความคิดเห็นผ่านการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนซึ่งต่างจากชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติที่เน้นให้เรียนรู้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้แต่ไม่ได้ปฏิบัติทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้และการรับรู้ที่ต่างกัน สอดคล้องกับสุเทพ อ่วมเจริญ, วัชรา เล่าเรียนดี และประเสริฐ มงคล (2559) ได้กล่าวไว้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ ผู้เรียนจะสร้างความรู้หรือความหมายของสิ่งที่รับรู้ด้วยตนเอง โดยอาจแตกต่างกันตามความรู้เดิมของแต่ละคน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถแสดงความรู้สึก สะท้อนความคิดเห็น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาปรับปรุงผลงานของตนเอง กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใฝ่รู้และแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาตนเอง ซึ่งการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จหากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้รับความสนุกสนานจากการเรียน

และได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ได้ค้นพบข้อคำถามและคำตอบใหม่ ๆ ประเด็นใหม่ ๆ ที่ท้าทายความสามารถในเรื่องที่เกิดขึ้น รวมทั้งการบรรลุผลสำเร็จของงานที่ได้ริเริ่มด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (ดิเรก วรณเศียร, 2559) สอดคล้องกับดวงใจ งามศิริ (2562) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้อย่างแบบแมโคร (MACRO) ช่วยให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนในการเรียนมากขึ้น และกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ชัดเจน และมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น เช่นเดียวกับกนกวรรณ ศรีนรินทร์ (2560) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแมโคร (MACRO Model) ผ่านการเรียนรู้ด้วยโครงการคุณธรรม (Moral Project- Based Learning) ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และกระบวนการทำงานของผู้เรียน ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และมีความใฝ่เรียนรู้ในการเรียนเพิ่มมากขึ้น คล้ายกับพิทรี กีโร (2561) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบแมโคร (MACRO Model) ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจใฝ่รู้ในการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร ผู้เรียนจะได้ประสบการณ์จากการทำงานร่วมกับเพื่อนในห้องเรียน ดังนั้นผู้สอนควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมกลุ่ม โดยอาจให้เวลาสำหรับการจัดกิจกรรมกลุ่มมากขึ้น
2. ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโคร ทำให้ผู้เรียนสนใจในการเรียน รวมทั้งได้รับความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ ดังนั้นผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
2. ควรมีการศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบแมโครเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะ

อันพึงประสงค์โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

3. ควรมีการศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้ รูปแบบแมโคร เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอื่น ๆ ของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ ศรีนรินทร์. (2560). การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้รูปแบบ MACRO Model ผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยโครงการคุณธรรม(Moral Project-Based Learning) น้อมนำแนวทางตามศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน. สืบค้นจาก <http://www.kksec.go.th/eofficedocs4frontend/03-10-2017-9-16-052017100391557-1835550706.pdf>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เกสร เกียรสาขอ. (2556). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประชานิมิตร. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).
- ฐิติกร สังข์แก้ว และอรุณสิทธิ์ พานแก้ว. (2558). คำนิยม 12 ประการ. สืบค้นจาก http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=ค่านิยม_12_ประการ
- ดวงใจ งามศิริ. (2562). การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning โดยใช้รูปแบบ MARCO Model ในรายวิชาการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ. วารสาร มจร นครน่านปริทรรศน์, 3(2), 69-80.
- ดิเรก วรณเดียร. (2559). เอกสารประกอบการสอน MACRO model : รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. สืบค้นจาก http://regis.dusit.ac.th/images/news/1421308421_MACRO/
- เทียนฉาย กิระนันท์, จรัญ จันทลักษณ์, วรณดี แสงประทีปทอง, สมคิด พรหมจ้อย, ส่งศักดิ์ ทิตาราม, สรชัย พิศาลบุตร,...,สังวรณั ้งดกระโทก. (2558). สถิติ วิจัย และประเมินผลการศึกษา (Statistics Research and Evaluation in Education) 20302 เล่ม 1 (หน่วยที่ 1-8). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พงษ์ลักษณ์ สิบแก้ว. (2562). เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบ MACRO เรื่อง ระบบประสาทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. งานประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2562, 26 เมษายน 2562 (น. 667-686). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- พิกรี ก็โร. (2561). การเปรียบเทียบการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคงทนในการเรียนรู้ วิชาชีววิทยา เรื่องอาณาจักรของสิ่งมีชีวิต ด้วยการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ MACRO MODEL ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต).
- โรงเรียนเมืองกระบี่. (2561). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ประจำปีการศึกษา 2561. กระบี่: โรงเรียนเมืองกระบี่.
- สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2557). รายการคืนความสุขให้คนในชาติ วันศุกร์ที่ 11 กรกฎาคม 2557. สืบค้นจาก <http://www.thaigov.go.th/index.php/th/program1/item/84701-id84701>
- สุเทพ อ่วมเจริญ, วัชรา เล่าเรียนดี และประเสริฐ มงคล. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 8(1), 28-46.
- สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล. (2557). การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุวิธิตา จรุงเกียรติกุล. (2561). ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (*The Twenty-First Century Skills*). สืบค้นจาก <https://www.trueplookpanya.com/blog/content/66054/-teartedu-teaart-teaarttea->
- อุษา เหมตะศิลปิน, ศุภวดี บุญญวงศ์, วรณิ ลิ้มอักษร, นรา บุรณรัช, ดวงจันทร์ เดชเดชา และณัฐชยา สุวานีสร. (2553). *ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา*. สืบค้นจาก <https://dric.nrct.go.th/Search/ShowFulltext/2/240539>
- Kuder, F. G. and Richardson, M. W. (1937). The Theory of the Estimation of Test Reliability. *Psychometrika*, 2(September 1937), 151-160.

